

Галасуни

Микита Годованець

Коли Рябенька й Семенатка,
Кінчивши яйцекладку,
Злетять з гнізда у курнику,—
Там стільки галасу та крику,
Немов хтозна-яку
Зробили справу превелику.
Якось од нічого робить, чи як,
І Півень з ними розкричався так,
Аж Господиня вийшла з хати:
— Чого кричиш, хвостатий?
Немов залізом хто припік!
— Та як "чого"? Яєчка любиш?
Поглянь, в гнізді яєць, що й лік
Загубиш!
— Іч, хитрий біс!
Та вже... Хоч ти не зніс
Нам жодного яйця,
Іди сюди, посиплю зеренця!

* * *

На зборах
З трибуни, чую, Півники говорять.
Але бо хитруни!
Не про свою роботу —
Про надбання чужі деруть одважно рота
І хвастають, мов ті галасуни,—
На господарський хліб роззявились вони!